

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **J. K.,** zastoupená JUDr. Janem Vodičkou, advokátem se sídlem Valdštejnská 381/6, 460 01 Liberec, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ústí nad Labem,** Velká Hradební 61/39, 400 21 Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 19. 10. 2011, č. j. 59 Af 24/2010 – 93, ve znění opravného usnesení téhož soudu ze dne 1. 11. 2011, č. j. 59 Af 24/2010 – 95,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 19. 10. 2011, č. j. 59 Af 24/2010 - 93, ve znění opravného usnesení téhož soudu ze dne 1. 11. 2011, č. j. 59 Af 24/2010 – 95, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Shora označeným usnesením Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) žalobu žalobkyně proti rozhodnutím žalovaného č.j. 669/10-1100-500593 ze dne 20. 4. 2010 a č.j. 7396/10-1500-506191, neboť žalobce neodstranil vady podané žaloby ve lhůtě stanovené soudem, a dále rozhodl o nákladech řízení.

Žalobkyně (dále jen“stěžovatelka“) podala proti usnesení včas kasační stížnost. V této namítá, že ji soud vyzval usnesením ze dne 22. 10. 2010 k doplnění žaloby, neboť tato neobsahovala žádný žalobní bod. Dne 4. 8. 2011 krajský soud ustanovil stěžovatelce

právního zástupce k ochraně jejích práv. Stěžovatelce krajský soud uložil, aby se spojila s právním zástupcem. Usnesením ze dne 24. 8. 2011 doručeným právnímu zástupci stěžovatelky dne 27. 9. 2011 soud tomuto stanovil lhůtu 3 týdnů k doplnění a upřesnění žaloby.

Dne 13. 10. 2011, tedy v průběhu výše uložené lhůty k odstranění nedostatků žaloby, požádal právní zástupce stěžovatelky o prodloužení lhůty k doplnění žaloby.

Krajský soud o žádosti nerozhodl a žalobu dne 19. 10. 2011 odmítl. Řádná lhůta k doplnění žaloby uběhla dne 18. 10. 2011 a soud napadené usnesení vydal hned následujícího dne, aniž by jakkoli reflektoval na žádost o její prodloužení. Tímto postupem dle stěžovatelky zatížil krajský soud řízení vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. Tímto je současně dána nezákonnost odmítnutí žaloby. Stěžovatelce nebyla dána možnost věc projednat před soudem.

Stěžovatelka navrhuje usnesení zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení.

Dne 10. 1. 2012 se ke kasační stížnosti vyjádřil žalovaný. Odkázal na svá předchozí vyjádření a navrhuje kasační stížnost jako nedůvodnou zamítnout.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

V projednávané věci stěžovatelka žalobou napadla rozhodnutí žalovaného o odvolání, kterým žalovaný zrušil rozhodnutí o přiznání nároku na úrok ve výši 88 Kč a rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru č. j. 35090/09/175970501875 ze dne 13. 10. 2009 na daň z příjmů fyzických osob za rok 2008. V odvolacím řízení (ve správním řízení) proti výše uvedenému rozhodnutí byla stěžovatelka zastoupena Ing. J. K. V odvolání zpochybňovala závěr správce daně o tom, že její příjem ve výši 54 600 Kč od firmy GUSTO, spol. s r. o. není příjmem ze závislé činnosti. Výše uvedený příjem stěžovatelka obdržela za to, že u firmy GUSTO spol. s r. o. pracovala v roce 2008 nejen jako všeobecná účetní, ale i na základě dohody o provedení práce. Odvolání stěžovatelky bylo zamítnuto.

Žalobu stěžovatelka podala nejprve u Okresního soudu v České Lípě, který usnesením ze dne 22. 11. 2010 řízení zastavil z důvodu nedostatku věcné příslušnosti. Stěžovatelka v souladu s poučením podala žalobu u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci. Žaloba ze dne 21. 12. 2010 neobsahovala žalobní body, stěžovatelka se omezila pouze na konstatování, že napadená rozhodnutí nevycházejí ze správných skutkových zjištění a odporují zákonu.

Krajský soud stěžovatelku dne 22. 12. 2010 vyzval, aby doplnila svou žalobu tak, že označí žalobní body, předloží a označí důkazy k prokázání svých tvrzení. Současně byla stěžovatelka vyzvána, aby soudu sdělila, zda zaplatila soudní poplatek. Na výzvu reagovala

stěžovatelka podáním ze dne 10. 1. 2011. Požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta. Žalobní body nedoplnila, uvedla, že zcela nerozumí obsahu výzvy. O žádosti žalobkyně rozhodl krajský soud dne 4. 2. 2011 usnesením č. j. 59 Af 24/2010 - 37. Výrokem I. předmětného usnesení krajský soud žalobkyni od soudních poplatků osvobodil. Výrokem II. návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl. Proti výroku II. usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost. Nejvyšší správní soud výrok II. usnesení rozsudkem č. j. 5 Afs 20/2011 - 62 pro nepřezkoumatelnost zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Dne 4. 8. 2011 krajský soud usnesením sp. zn. 59 Af 24/2010 ustanovil stěžovatelce právního zástupce. Usnesením ze dne 24. 8. 2011 právního zástupce vyzval, aby ve lhůtě 3 týdnů doplnil žalobu o žalobní body. Z doručenek založených v soudním spise (č.l. 83 a 85) je zřejmé, že usnesení bylo právnímu zástupci doručováno opakovaně. Poprvé dne 26. 8. 2011, kdy jej poštovní doručovatelka uložila na poště. Doručenka je opatřena razítkem kanceláře právního zástupce bez podpisu a dále je na ní rukou napsáno „ doručit znovu“. Přípis je označen nečitelnou parafou. Datum vyzvednutí je uvedeno 31. 8. 2011.

Na listě č. 85 je založena v pořadí druhá doručenka, ze které je patrné vyzvednutí usnesení- výzvy k odstranění vad žaloby právním zástupcem dne 27. 9. 2011.

Dne 10. 10. 2011 podal právní zástupce stěžovatelky žádost o prodloužení lhůty k odstranění vad žaloby o 1 měsíc. Jako důvod uvedl složitou komunikaci se stěžovatelkou, od níž si nemůže opatřit potřebné informace o dané věci. Dne 13. 10. 2011 byla žádost právního zástupce stěžovatelky doručena krajskému soudu.

Dne 19. 10. 2011 krajský soud žalobu dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl. Z odůvodnění usnesení není patrné, jak krajský soud na žádost právního zástupce stěžovatelky o prodloužení lhůty reagoval. V usnesení o odmítnutí žaloby je jako datum doručení výzvy k doplnění vad žaloby uvedeno bez jakéhokoliv bližšího odůvodnění 27. 8. 2011.

Nejvyšší správní soud dále přistoupil k posouzení kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Dle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Dle § 40 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon. Lhůtu určenou soudem může obdobně předseda senátu také prodloužit.

V projednávané věci krajský soud právního zástupce stěžovatelky ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzval, aby ve lhůtě 3 týdnů doplnil žalobu o žalobní body. Zástupce stěžovatelky podal žádost o prodloužení lhůty dne 13. 10. 2011, přičemž žádal o prodloužení lhůty o 1 měsíc. Jak již bylo výše uvedeno, krajský soud nijak na žádost nereagoval a žalobu z důvodů neodstranění vad dne 19. 10. 2011 odmítl.

Krajský soud v odůvodnění usnesení uvedl jako datum doručení výzvy den 27. 8. 2011. Uvedené datum doručení nemá oporu v soudním spise, neboť ze spisu vyplývá, že stěžovateli bylo předmětné usnesení obsahující výzvu k doplnění žaloby doručováno opakovaně, přičemž na první z doručenek je uvedeno datum 31. 8. 2011 a na druhé datum 27. 9. 2011.

Pokud krajský soud i napodruhé doručoval do vlastních rukou advokáta, bez poznámky např. v tom smyslu, že doručení má již jen informativní charakter, je zdejší soud toho názoru, že svým postupem dal najevo, že původní doručení nebylo v pořádku (obdobně judikoval Ústavní soud v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 264/09 ze dne 27. srpna 2009). Žádost o prodloužení lhůty právního zástupce stěžovatelky tak byla učiněna v době běhu lhůty k odstranění vad žaloby. Pokud o této krajský soud nerozhodl a nijak na ni nereagoval a žalobu pro vady odmítl, aniž by fakticky vyčkal uplynutí požadované lhůty, zatížil své řízení vadou, jež mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, resp. odmítnutí žaloby.

V této souvislosti je možné odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 20 Cdo 1308/2006, C 4428 – Soubor, vztahující k prodloužení lhůty dle občanského soudního řádu, avšak s ohledem na podobnost úprav je možné závěry použít i nyní projednávané věci. Dle citovaného rozhodnutí, *„jestliže soud prvního stupně nerozhodl o žádosti žalobce o prodloužení lhůty k opravě či doplnění žaloby a žalobu pro vady odmítl, může odvolací soud usnesení o odmítnutí žaloby potvrdit jen v případě, že sám shledal žádost o prodloužení lhůty neoprávněnou, nebo že dospěl k závěru, že jí soud prvního stupně fakticky (tj. oddálením vyvození zákonem předpokládaných důsledků o požadovanou lhůtu) vyhověl. Potvrdil-li odvolací soud usnesení o odmítnutí žaloby, aniž se žádostí o prodloužení lhůty z těchto hledisek zabýval, zatížil řízení vadou, jež mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.“*

Nejvyšší správní soud tedy shledal kasační stížnost důvodnou a v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3,
§ 120 s. ř. s.).

V Brně dne 19. dubna 2012

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu